

#DWARNS

voor de jeugd

Coördinatie en Stinks Connie Dekker, teksten Ron de Zeeuw

Het lekkerst ruikende dier heet Marietje

Het lekkerst ruikende dier is zonder twijfel een witte poes genaamd Marietje. Ze is geboren in Frankrijk en woont in Frankrijk maar verstaat Nederlands.

Als je iets roept als 'Marietje, brokjes', komt ze heel snel aanrennen. Ze wordt graag geaaid en laat zich dan op haar zij vallen zodat je overal goed bij kunt. Iedereen die zijn of haar neus in haar vachtje steekt is het erover eens; er is geen dier dat zo lekker ruikt als

Marietje. Ze ruikt als een heel schoon, pasgewassen dekentje maar dan nog lekkerder. De meeste poezen ruiken trouwens lekker maar nooit zo lekker als Marietje.

De poes Stinker of Stink of Stinks, wereldberoemd door de stripjes in DwarS, rook als jonge kater soms nogal sterk, vandaar zijn naam. Huizen van kattenliefhebbers ruiken vreemd genoeg soms nogal naar kattenpis en dus helemaal niet zo lekker.

Sommige katten sproeien. Dat doen ze soms zomaar en soms als ze ergens heel ontevreden over zijn, bijvoorbeeld over een andere kat die sneller bij de brokjes was en alles heeft opgegeten.

Ze mikken dan een gericht straaltje urine op iets dat de geur goed vasthoudt zoals een mooi, duur gordijn of als ze heel boos zijn ook wel op de

nieuwe trui of broekspijp van hun baasje. In de natuur doen grote katten als de cheetah en de leeuw en de tijger ongeveer hetzelfde om andere cheetahs en leeuwen en tijgers duidelijk te maken dat dit hun gebied is en dat indringers ongewenst zijn en grote risico's lopen. Het zijn een soort bordjes met 'verboden voor onbevoegden'.

Afbeeldingen geplaatst met dank aan de stinkdier specialisten van de Wikipedia www.birdphotos.com en The Borneo Post www.theborneopost.com. Afbeeldingen van Marietje als klein poesje en grote poes zijn geplaatst met toestemming van Marietje.

Het meest stinkende dier is ...

Het gestreepte Amerikaanse stinkdier doet qua schattigheid niet onder voor een poes.

En dan zijn er de stinkdieren. Jammer genoeg hebben we die niet in Nederland of Europa. Het meest bekend zijn de Amerikaanse stinkdieren. Er zijn tien soorten.

De meesten zijn ongeveer zo groot als een kat en helemaal zwartwit met een staart ongeveer als een eekhoorn. Bij gevaar draaien ze zich om en sproeien een vloeistof uit een klier onder hun staart in de richting van de aanvaller. Ze sproeien wel drie meter ver. Het goede schijnt niet alleen vreselijk te stinken maar ook engszins te bijten net als zeep in je ogen.

Ik heb er nog nooit een gerooken en ook nooit van iemand gehoord hoe ze ruiken. Jullie wel? Het schijnt dat bijna geen enkel roofdier na zo een stinkaanval nog zin heeft om het stinkdier te willen eten.

In Amerika worden ze soms als huisdier gehouden. Wanneer een stinkdier zich op zijn gemak voelt, gebruikt hij niet zijn stink klieren. Het is dan een soort poes: zijn vacht neemt de geur aan van zijn omgeving. Als hij op je schoot zit en je hebt je net helemaal ingesmeerd met Nivea, gaat hij naar Nivea ruiken. Hoe leuk ze ook zijn, Stinkdieren horen niet in een huis. Het zijn wilde dieren en horen in de natuur. In Azië komen stinkdassen voor die zich op dezelfde manier met stank verdedigen. Met hun korte haren en kleine staartjes lijken ze meer op dassen dan op de Amerikaanse stinkdieren.

Door onderzoek is sinds kort duidelijk dat stinkdassen wel degelijk familie zijn van de echte stinkdieren zodat er nu twaalf soorten bekend zijn. De stinkdassen komen voor in Indonesië en op de Filipijnen.

Hoewel de nogal arme mensen daar op het platteland meestal alles eten wat ze in de natuur kunnen vangen laten ze de stinkdassen met rust. Een boze stinkdas schijnt je van anderhalve kilometer afstand te kunnen ruiken.

Anders dan met zoveel andere dieren gaat het met bijna alle twaalf soorten stinkdieren goed. Ze lopen geen enkel gevaar uit te sterven. Niet lekker ruiken is dus een goede bescherming. Vooral tegen ons.

De Javaanse stinkdas op de foto hieronder is óf heel zeldzaam óf hij kan zich heel

goed verstoppen. Wetenschappers willen graag dat zijn leefgebied beschermd wordt. Ze hebben heel lang naar hem gezocht, wel acht maanden! Het is de eerste die ze hebben kunnen vangen. Er zijn heel weinig foto's van. Ik ben blij dat ik deze te pakken heb gekregen. De onderzoekers van het natuurreservaat vinden het heel leuk dat #DWARNS bekendheid geeft aan deze zeldzame stinkdas. Dit scheidt van een beest gaat in het Matang Wildlife Centre in Maleisië wonen. Dit Centrum is ook bekend om zijn orang-oetan opvang!

Kampioen verstoppen: de Sunda of Javaanse stinkdas © The Borneo Post

"Zelfs de meest briljante ontdekkingsreizigers hebben niet altijd in de gaten dat sommige dieren niet ontdekt willen worden" (Stinks over zijn eerste ontmoeting met een stinkdier)